

• 'Nareis-criterium van drie maanden is te krap'

Vluchtelingen lieten kinderen in Tibet achter

Erkende vluchtelingen mogen hun kinderen laten overkomen naar Nederland. Bij een groep Tibetanen ging dat mis. Staatssecretaris Albayrak werkt aan een oplossing.

Bart Zuidervaat

In de schaduw van de relletjes rond de olympische fakkeltocht voert Yolanda Simon haar eigen Tibetaanse strijd. De inzet: 33 kinderen. Hun ouders zijn hier, het kroost zwerft rond in Nepal, India en Tibet. „Een hopeloze situatie”, zegt Simon.

Yolanda Simon is voorzitter van de stichting Khorlo en behartigt de belangen van Tibetanen in Nederland. De volwassenen ontvluchtten hun land uit angst voor de Chinese machthebber, maar lieten hun kinderen noodgedwongen achter. Of het ooit tot een hereniging komt, is onzeker.

In een café in Den Haag vertelt de Tibetaanse Deschen over haar problemen in Tibet, nadat de politie afbeeldingen van de dalai lama in haar woning aantrof. Haar man werd opgepakt en stierf in de gevangenis. Deschen vluchtte over de Himalaya naar Nepal, zonder haar drie kinderen. Waarom? „De route was te gevaarlijk voor ze”, zegt Deschen. Zij moest weg, vertelt Simon. „Ouders zijn de storende factor; zij brengen de kinderen in gevaar.”

Het verhaal van Deschen is niet uniek. Bij de stichting Khorlo liggen inmiddels twaalf dossiers van Tibetaanse vluchtelingen. Allen hebben een verscheurd gezin. De ouders hadden binnen drie maanden na ontvangst van hun verblijfsvergunning een aanvraag voor gezinshereniging moeten indienen. Dit 'nareis-criterium' is wettelijk vastgelegd. Bij deze Tibetanen ging het mis. Ze beschikken niet over geboorteaktes en kunnen geen exacte verblijfsplaats van hun kinderen opgeven. Daarom dienden sommigen geen aanvraag in. Anderen deden dat wel, maar te laat. Wat rest is een reguliere aanvraag tot gezinshereniging. Daarvoor geldt onder meer een inkomenseis, waaraan de Tibetanen niet kunnen voldoen.

September vorig jaar riepen Defence for Children, Unicef en Stichting Vluchteling, staatssecretaris Albay-

Schooljongens spelen met catapults in Tsetung, Tibet.

FOTO EPA

rak van justitie op om voor deze groep een oplossing te bedenken. Carla van Os van Defence for Children citeert uit artikel 10 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind: aanvragen voor gezinshereniging worden door de overheid 'met welwillendheid, menselijkheid en spoed behandeld'. „Nederland overtreedt dus het verdrag”, vindt Van Os.

In december schreef Albayrak in een brief aan de Tweede Kamer dat hier 'mogelijk sprake is van zeer vervelende omstandigheden'. De staatssecretaris is bereid tot een 'tijdelijke beleidswijziging' voor deze groep. „Van belang is dat het hier om een beperkt aantal mensen gaat”, zegt haar woordvoerder.

Volgende maand overlegt Simon met de IND. Mogelijk moeten de Tibetanen DNA-tests afleggen vanwege de ontbrekende geboorteaktes. Daarmee is het probleem niet op-

gelost. De Tibetanen hebben te weinig geld voor de vliegtickets. Enkele kinderen verblijven nog in Tibet. Zij kunnen daar sowieso niet weg. „Ze zullen eerst naar India of Nepal moeten vluchten”, vertelt Simon.

Justitie is niet van plan om het nareis-criterium uit de vreemdelingenwet te schrappen. Vluchtelingen-Werk Nederland en Defence for Children bepleiten dat. Het voorkomt vervelende situaties, zoals rond deze Tibetanen, zeggen ze. „Drie maanden is te krap”, vindt Ariane den Uyl van Vluchtelingen-Werk. „Mensen hebben een oorlogstrauma, liggen soms in een Nederlands ziekenhuis wanneer ze een status krijgen. Of ze verhuizen van opvangcentrum naar opvangcentrum. Dan wordt de termijn niet altijd gehaald. Het gaat te vaak mis.”

De achternaam van Deschen is op verzoek weggelaten.